

1. Wat is het precies, waardoor Johannes gelooft?

In een film merk je soms, dat een detective iets zít, en dan in een flits weet wat er gebeurd is, wie de dader is. In Johannes 20 is er ook zo'n moment, alleen niet met een detective. Vroeg in de morgen Maria van Magdala, met een paar andere vrouwen, nara het graf van Jezus gegaan. Maar de steen blijkt van het graf weggerold te zijn! In paniek laat Maria de andere vrouwen achter en rent naar de discipelen. Ze vindt Petrus en Johannes (de 'discipel van wie Jezus veel hield', van wie Hij wel veel moest houden om hem te aanvaarden, zo noemt hij zichzelf, heel bescheiden). Maria kan niet anders bedenken dan dat Jezus' lichaam weggehaald moet zijn.

Petrus en Johannes vliegen erop af. Johannes is jonger en sneller, alleen: hij aarzelt om het graf in te gaan. Petrus komt daarna aan en gaat wel naar binnen. Hij ziet de grafdoeken, maar zonder lichaam!

Terzijde, op een andere plaats, ligt de zweetdoek, netjes opgerold. Dan gaat ook Johannes naar binnen, en is er dat bijzonder moment van inzicht, herkenning: 'Hij zag het, en geloofde!' Hoe kwam dat? Wat was er met die doeken aan de hand, dat Johannes daardoor in een flits alles doorzag, en geloofde?

2. De windsels: Jezus' lichaam is niet verplaatst!

Eerst iets over de windsels, straks over de zweetdoek. Als het lichaam zou zijn meegenomen, door de vijanden van Jezus, of door onbekende vrienden, dan zouden hier nooit de windsels gelegen hebben! Dan zou het lichaam, dat al aan het ontbinden was, met doeken en al meegenomen zijn. Dit kán dus geen grafroof zijn! Jezus is lichamenlijk opgestaan, zoals een vlinder uit zijn cocon komt. Nog maar kort hiervoor kwam Lazarus uit zijn graf, omdat Jezus hem uit de dood tot leven riep. Lazarus kwam met windsels en al naar buiten gestrompeld. De grafdoeken hielden hem nog omkneld. Hij kwam terug in dít leven, als sterfelijk mens. Later zou hij nóg een keer moeten sterven. Maar bij Jezus is het anders. Hier liggen Zijn grafdoeken. Hij is dóór de dood héén, opgestaan in een nieuw leven, onsterfelijk! Zou Johannes ook gedacht hebben aan Jesaja 25? Vers 7: 'Hij, onze God, zal op deze berg de sluier vernietigen, die alle natiën omsluit, en de bedekking, waarmede alle volken bedekt zijn. Hij zal voor eeuwig de dood vernietigen, en de Here HERE zal de tranen van alle aangezichten afwissen en de smaad van zijn volk zal Hij van de gehele aarde verwijderen, want de HERE heeft het gesproken.' Zou die tekst door Johannes heengegaan zijn? Dat kan! De sluier van de dood, de windsels van het graf: voorgoed wég! Jezus is ONOMWONDEN OPGESTAAN!

*Johannes en Petrus op weg naar het graf.
Schilderij van Eugene Burnand (1850-1921)*

3. Lichamenlijke opstanding: God redt ons hélemaal: ziel én lichaam!

Dat mogen we ook vandaag elkaar toeroepen, gemeente! Hij is opgestaan, *onomwonden opgestaan!* Met ziel én lichaam! God neemt geen genoegen met een halve redding. Hij wil niet alleen onze ziel redden, nee, Hij wil ons hélemaal! Ziel én lichaam! Zó is Jezus opgestaan, en zó wil Hij ons redden, zó mogen ook wij later opstaan! Hélemaal, niet half, niet alleen als geest. God blijft trouw aan Zijn schepping, uw lichaam, jouw lichaam, dat doet ertoe voor Hem! Dat doet er álles toe! En ook al wordt ons lichaam tot stof, al zou er niets van overblijven, helemaal niets, als Jezus terugkomt, zullen de doden opstaan met lichaam en al! God, die het de eerste keer gemaakt heeft, zal het opnieuw scheppen. 'Ik geloof in de wederopstanding des vlezes, de wederopstanding van het lichaam!' Christus is lichamenlijk opgestaan! De doeken, ze liggen er! Gods redding omvat álles, echt álles, ons héle bestaan!

Daarom is er hoop, gemeente! Hoop, als je je moedeloos voelt. Als je denkt: 'Wat ben ik nou eigenlijk waard?' Nou, je bent álles waard voor God. Hij gaf Zijn Zoon, lichamenlijk, in de dood, en Hij wekte Zijn Zoon op, lichamenlijk, uit het graf, omdat Hij u en jou en mij hélemaal wil redden! Hij heeft ons geschapen, met lichaam en al, waarom? Om ons lichaam in de vuilnisbak te gooien? Nee, om ons uiteindelijk tot die mensen te maken, die Hij oorspronkelijk in gedachten had! Onsterfelijke mensen, die wonen op een volmaakte aarde, een aarde, die één is met de hemel, waar God woont bij de mensen, u kunt dat lezen in Openbaring 21.

4. Kom uit je cocon van de zonde!

En als dát het visoen is, gemeente, kom dan nú al uit uw cocon! Uit uw grafdoeken van zonde, van oneerlijkheid, van bitterheid, van haat, van jaloezie, van verkeerde seksuele verlangens, van geldzucht, van behoefte aan applaus, van de drank, van een leeg leven van stomme tv-programma's. Kom uit die grafdoeken en sta op in een nieuw leven! Bid: 'Here God, vergeef me! Vergeef me! Wees mij, zondaar, genadig!' en maak je klein voor Hem, dan zal Hij je gróót maken! Dan breekt je cocon open en je vliegt als een vlinder de vrijheid tegemoet!

5. De zweetdoek: teken van Gods vloek, herinnering aan Jezus' lijden, is niet meer nodig!

De grafdoeken, hier liggen ze. En dan, op een andere plaats: de zweetdoek. Netjes opgerold. Wat is dat, een zweetdoek? Nou, in Israël is het meestal warm. En zeker als je ingespannen werkt, dan ga je zweten. Dus mensen hadden een zweetdoek, meestal om hun hals, en die gebruikten ze zoals wij een zakdoek gebruiken: om daarmee het zweet van hun voorhoofd en hun gezicht te vegen. En blijkbaar was het zo, dat die zweetdoek bij een overledene werd gebruikt om zijn hoofd mee te omwikkelen. Zo was dat bij Lazarus ook, lezen we in hoofdstuk 11.

Maar waarom ligt die zweetdoek nu hier apart opgerold? Sommige bijbelverklaarders zeggen: 'Jezus laat zien, dat Hij ook hier alles onder controle heeft. Als Hij is opgestaan, dan vouwt Hij in alle rust die zweetdoek op, zonder haast, als een soevereine Vorst.' Ongetwijfeld is dat juist gezien,

maar er is nog méér. En het heeft me deze week enorm geraakt, toen ik dát ging beseffen en ook weer ergens las. Als Johannes daar staat, en hij ziet die zweetdoek liggen, en hij gelooft, dan heeft dat een heel diepe achtergrond, die tegelijkertijd, als je erover nadenkt, ook weer voor de hand ligt. Net als bij die detective. Als hij het uitlegt, zeg je: 'O ja, natuurlijk!'

Zweet! Dit is een zweetdoek! Waar gaat het in de Bijbel over zweet? Misschien bent u nog volop bezig met een eerste kennismaking met de Bijbel. Maar zelfs dan, als u nog maar nét met de Bijbel bezig bent, kunt u al gelezen hebben over zweet. In het derde hoofdstuk, Genesis 3. Dat is een vreselijk hoofdstuk, over de zondeval. Adam en Eva die ongehoorzaam zijn aan God, en dan komt er die breuk tussen God en mensen, tussen hemel en aarde. Mét de zonde komt ook de dood in de wereld. En als God dan Adam en Eva opzoekt, en toesprekt, dan zegt Hij: 'Voortaan zullen jullie het moeilijk krijgen, op allerlei vlak. In het zweet uws aanschijns zult gij uw brood eten.'

Zweet is een onderdeel van de vloek, die op de aarde rust, sinds de zondeval. Zweet staat symbool voor moeite, voor strijd, voor het geploeter van ons als mensen, voor de gebrokenheid van het bestaan. In Ezechiël 44: 18 wordt gesproken over de priesters, die dienst zullen doen in een nieuwe tempel. En dan wordt er gezegd: 'Linnen hoofddoeken zullen op hun hoofd zijn en linnen broeken aan hun heupen, zij zullen zich niet omgorden met iets dat doet zweten.' Priesters mogen niet zweten, want zweet maakt je vies, onrein. Maar Jezus heeft een zweetdoek. Want Hij draagt de vloek, Hij draagt de straf van God voor onze zonde. In de Bijbel wordt bijna niet gesproken over mensen die zweten, maar over Jezus wordt gezegd, dat Hij gezweten heeft. Wanneer? In de Hof van Gethsemane, vlak voordat Hij gevangen werd genomen. Toen de last van het komende lijden, toen de last van Gods oordeel zó zwaar op Hem drukte, dat Hij er bijna onder bezweek, toen zweette Hij. Lukas 22: 44: 'Hij werd dodelijk beangst en bad des te vuriger. En zijn zweet werd als bloeddruppels, die op de aarde vielen.'

Jezus had een zweetdoek, en Hij heeft hem nodig gehad, Hij heeft hem nodig gehad...

... tot deze morgen. Want in het prilste morgenlicht zegt God, de Vader, tegen Zijn Zoon: 'Jezus, het is tijd om op te staan! Onomwonden op te staan!' En daar, in het graf, staat Jezus Christus met Zijn eigen zweetdoek in Zijn handen. Inderdaad, Hij hééft gezweten. Hij hééft de last van Gods vloek gedragen. Hij heeft gezweten zoals niemand ooit gezweten heeft. Maar nu is het voorbij! Het is volbracht! En Hij rolt de zweetdoek op en legt hem neer, niet tussen de andere doeken, maar apart. Zo, die is niet meer nodig. Door Zijn sterven en opstanding, gemeente, heeft Jezus de vloek, die over deze aarde ligt, verbroken! Als je gelooft in Hem, is er leven! Eeuwig leven! In de Hof van Eden werd de band tussen God en de mensen verstoord, diepgaand verstoord. Hier, in deze tuin, rondom dit graf, is de band met God hersteld.

6. Geloof in Jezus, en sta mét Hem op!

Geloof u in de Here Jezus Christus? Dan is ook uw band met God hersteld! En dan kan levenslang die band alleen nog maar hechter worden! Als je uit de cocon van je zonde gebroken bent, en je hebt je helemaal overgegeven aan Jezus Christus, dan ligt de hemel open! Dan is er toekomst, eeuwige toekomst!

In Rotterdam heeft lang een huis gestaan, tot het einde van de 19^e eeuw, met een bijzondere naam. Dat huis heette: 'In Duizend Vreezen'. Oftewel: 'In duizend angsten'. Dat huis stond op de hoek van de Grote Markt en het Hang. Aan dat huis zat een verhaal vast. U weet wel: op 1 april 1572 werd Den Briel ingenomen door de Watergeuzen. De Spanjaarden moesten vluchten, en natuurlijk waren ze woedend. Wat deden ze? Op 9 april namen ze Rotterdam in. En daar, in Rotterdam, hebben ze een bloedbad

aangericht. Huis voor huis gingen ze naar binnen, om mensen te verminken, te verkrachten en te vermoorden.

Volgens het verhaal zijn er die dag mensen het huis binnengevlucht, dat op die hoek stond. En wat hebben ze nu gedaan? Ze namen een bok, en die hebben ze geslacht. Het bloed hebben ze opgevangen, ze hebben de voordeur een beetje opengezet, en rondom de deur en in dat halletje dat bloed uitgegoten en ermee gespetterd. Toen de dronken Spanjaarden aankwamen, zeiden ze: 'O, jongens, hier is het werk al gebeurd!' en ze gingen die deur voorbij. Drie dagen lang bleven de mensen muistil in huis zitten, zonder eten

of drinken, en toen was het gevaar voorbij. Ze kwamen weer naar buiten, in het licht. Door het bloed van die bok waren zij gered. En na drie dagen duisternis zagen zij het licht!

Voorgoed heeft Jezus de vloek weggenomen, de vloek van Gods oordeel. Zijn bloed bracht ons vrede, Zijn dood gaf ons leven. Op de derde dag brak de weg naar het licht open! Daarom mogen wij nu, op Pasen, mét Hem opstaan in een nieuw leven. Onomwonden opstaan! We mogen het doodskleed van de zonde afleggen, en de zweetdoek van Gods vloek oprollen, en wegleggen. In diepe verwondering mogen we Hem aanbidden, onze Heiland, onze Verlosser: Jezus Christus!

Johannes, hij ging het graf binnen. Hij zag de doeken, en... geloofde! En u? Jij? Kijk! Kijk goed! Zie de bewijsstukken van Jezus' opstanding. En sta mét Hem op in het zonlicht! U en jij en ik, wij zijn vrij! Amen.